

(Nhà th Vi t Trang và hi n thê)

BA TÔI- CHÀNG NGHE CHI C LÁ

NH CHAO NGHIÊNG

(Nh ba m và th ng t ng anh ch em tôi)

Năm 1950 ba m lên Dal t l p nghi p, ít lâu sau, ba tr thành công ch c Ty Thông Tin Dalat-Tuyên Đ c.

Ty Thông Tin n m trên đ ng Nguy n Tr ng T . Đó là m t ngôi nhà g màu xanh lá đ m, xây

theo kiến trúc kiến trúc nhà sàn của người dân tộc thiểu số, chân cột bằng tre đẽo bê tông. Phía dưới là tầng gác xe, tầng trên làm văn phòng. Đường ngoài hành lang có thể nhìn thấy sân vườn đẹp với club Đào Nguyên, nhìn rõ cả phê Thủy Tiên sát hồ Xuân Hoàng. Chúng tôi ít khi nào lên chỉ làm việc của ba trẻ khi Ty trẻ chơi cùng vui dành cho thiếu nhi hay đôi lúc ba quên việc gì nên chỉ chúng tôi quay ra lấy.

Ba mẹ lên Dalat không ngờ tôi thân nên đường số của ba trẻ thành hàng thân thiết. Sáng hôm nay mẹ tôi, chúng tôi chỉ bác Trần Văn Châu lắng tai là nhiếp ảnh gia có tiếng đến nhà chúc Tết và chụp cho gia đình một tấm hình để năm mới để đi chơi. Bác Nôn, tài xế, cao và hiền lành, bác Bửu Tiên, bác Chúc, bác Mai, bác Phi, bác Tú... Mọi người đều vui vẻ khi chúng tôi.

Ty Thông Ty cũng tác với các ca sĩ thành danh như Thanh Tuyến, Ngọc Minh... xướng ngôn viên Hoàng Quỳnh xinh đẹp với giọng truyền cảm. Ba làm thơ nên làm bạn với giới văn nghệ sĩ như Võ Phiến, Quách Tấn, Trần Văn Lộc, Tô Kiêu Ngân...

Cùng lúc ba đến nhà người cho thuê căn nhà số 8 đường Trần Nhật Duật.

Giây phút tình cũ

Tôi tìm gặp anh

Đường im lặng đường của đóng cửa phòng

Đôi chân họ đi ngang qua

Không sợ không tên trên bàn đá của thành phố xa hoa

Lùi vào dĩ vãng, lập rêu xanh mặt đất thềm nhà

Bụi cỏ mọc qua tầng lá tóc rơi thân gầy mảnh trên mái ngói đều hiu

(Việt Trang)

Trần Nhật Duật là con đường cổ, nằm bên phố đường Hoàng Diệu, song song với đường Yagút. Nhà chúng tôi xây phía bên phố, nằm trên mảnh đất Quan Thu; đường đánh số chẵn và bắt đầu bằng ngôi nhà số 8 của chúng tôi.

Ngôi nhà trước kia của hai vợ chồng chúng tôi ở Sài Gòn lên làm ăn, họ có một đứa con trai nhỏ chừng 4, 5 tuổi. Một buổi chiều, em ra sân chơi, tôi đi lên cửa sổ, sau đó qua đi. Hai vợ chồng chúng tôi ở Sài Gòn đi căn nhà hoang một thời gian dài.

Một tôi thuê ông Ha Lai, người ở Radé phát quang. Ông người thu hoạch bằng tre, thợ thủ công khéo léo làm sạch đám bụi cỏ che lấp căn nhà. Một còn nhờ ông thợ mộc nhàn nhàn bên trái ngôi nhà để trồng rau. Sau mùa mưa, ông tôi đi nhà làm sạch cỏ chung quanh.

Trước một nhà có sân đất với cây đá là nơi tôi họp các anh em chúng tôi với lũ trẻ trong xóm con nhà ông Tí Cúp, bác Lôi, O Liên...

Vài năm sau, ba lên chức Trưởng Ty nên mua chiếc xe đạp tiên viếc đi làm.

Chiếc xe Willys Jeep màu xám có chiếc ghế trước ngồi lái xe người. Phần sau bắt buộc không có kính, chuyên để thi thoảng âm thanh, máy chiếu phim lên đường. Ngày tháng thùng xe trước được kê hai băng ghế gỗ dài. Trên đầu xe gắn hai chiếc loa phóng thanh. Buổi sáng, bác Nỗn tôi cho ba đi làm. Trưa và chiều ba lái xe về.

Chiếc xe đưa trước nhà, cách chỗ chúng tôi một mét. Chỗ nằm hai bên đường chôn hụp vào bụi cỏ. Người bán hàng bày thớt cá, rau dưa, trái cây trên chiếc sạp gỗ nhô, gập vài

miếng ván thông ghép lại, bên thân cây cong queo chàng đứng một mình ngắm tôn cũ. Cũng có người đi quây gánh tưới nước khác đứng bán rong. Người đi buôn, kẻ bán người chòm hóm quanh cái một hay quang gánh. Có sáng, có nhà xuồng đứng ngẩng đầu y xe cho ba chàng (không hiểu sao bình đứng hóm mà ba chàng chồm xuống). Ba người máy chàng đi, bên lại sau lưng chàng con lóc chóc, thòm hóm hóm hóm hóm và nghiêm trọng hóm hóm... một rổ cá to dùng đựng đựng ra đứng ngẩng bẻ bánh xe cán nát bét. Bà bán cá đứng đi chàng, máu máo phân trần. Một tôi nghiêng nên mua có rổ. thòm là buổi trưa hôm đó và có chàng bẻ ăn tiếp theo, có nhà đứng ăn cá no nê

Chiều đứng, nghe tiếng xe có ba, Hoàng, Lạc, Lâm, Quyển, Chi... cùng lũ bên cu Đen, Hoàng. Toàn, Huệ Em, Huệ Ch... đứng trên sân đứng trò chuyện, chàng ba bóp còi, chàng xuồng hai lập bẻ có có p nóm giở 2 cây mimosa vàng lá dài, chui vào thùng xe. Đưa nào chàng nhanh số đứng c ngẩng gỏi tài xế không kẻ là con hay hàng xóm. Ba chàng một vòng hóm Xuân Hoàng ngẩng rổ. Niềm vui có a trẻ con xóm nhỏ mỗi chiều chàng có vỹ.

Những ngày chàng nhót, hay khi có bà con từ Huệ lên ba chàng có nhà thăm thác Prenn, Cam Ly. Đôi lúc vô tình Suối Vàng.

Khi tôi lên lập đứng thót trẻ ng nóm trung hóm Bùi Thọ Xuân, máu trẻ a, ba lái xe đi làm và tôi đứng đứng đưa tôi đứng trẻ ng. Tôi đứng trẻ Trốn Nhót Duốt, ba chàng xe lên hóm con đứng trẻ Yagut đứng trẻ c dây nhà có xá bẻ nh viển bóp còi đón Thoa, bên tôi. Đi thêm một quãng nóm a, ba đón thêm bên Lai, bên lập bên cẻ nh, con bác thóm xây trong xóm rổ đứng trẻ ng.

Chúng tôi trèo vào trong thùng xe, bàn tán chuyện hóm c, chuyện chàng i. Ba yên lưng lái xe và lưng nghe chúng tôi đùa giỡn. Con đứng trẻ đứng trẻ xa khiến ba nhóm lại quãng đứng nhóm c nhóm n ngày xa a

Thuở thì u thóm mình lên nhóm hóm c

Đứng trẻ xa mà hai buổi đi vỹ

Bẻ c chân chim đùa vui số i đá

Mã a xé chiếc u đồng nhỏ ngẩng đầu từa hẻ

(Việt Trang)

Dalat thung có chàng cón mã a dai dẳng kéo suốt cón tuấn, chàng lúc ấy ba đón tôi thung xuyên. Giở tan trũng, chiếc xe buýt bùng không chách 3 đũa nhỏ thung ló mà chách đũa các bôn trên đũng tở trũng vớ đũng Hoàng Diu. Ba dẳng lỏ trỏ c mớ nhà và cớ i hiởn đáp lỏ i tiởng chào cảm ỏn. Chiếc xe kỏ lỏ y cùng chúng tôi trỏ i qua thỏ i gian khá dài tở nhỏng con bé thỏ ngậy mớ c áo dài còn ôm thêm trái banh da đỏ chỏ i banh tù trỏ thành cô thiỏ u nỏ đỏ u đàng chuỏn bỏ vào đỏ i.

Khi tôi vào đỏ nhỏ cỏ p, đi hỏ c buỏ i sáng, ba không còn chỏ đi hỏ c nhỏng vào nhỏng kỏ thi tú tài I, tú tài II quan trỏng, ba vỏn đỏ a tôi và bỏn Thoa lên đỏ a đỏ m thi tỏn trỏng nam trung hỏ c Trỏn Hỏng Đỏ o. Ông muỏn tỏ mình đỏ a đón, tỏ o sỏ tỏ tin trỏ c lúc con làm bài, biỏ u lỏ sỏ yêu thỏng chăm sóc cỏ a cha dành cho con. Có năm ba chỏ anh Việt, chỏ Trang đi thi, chiếc xe cỏ a ba ò ch lên đỏ c trỏng Trỏn Hỏng Đỏ o, xe mang đỏ thi chỏ y phía sau. Gỏn tỏ i giỏ mỏ đỏ, không có chỏ trỏng đỏ qua mỏ t, tài xỏ sỏ t ruỏ t bỏp cỏi inh ỏ i.

Cỏn, em thỏ 10 ra đỏ i nỏng đỏn 4 kg, khuôn mỏ t khô ngô đỏnh đỏ c đỏ chiỏ m tình cỏ m cỏ a mỏ i ngỏỏ i. Năm Cỏn đỏỏ c 4 tuỏ i, ba chỏ Cỏn đi thi em bé khỏ e. Trên đỏỏng đi cánh cỏ a xe bên phía Cỏn bỏng bỏ t ra, may ba chỏ y không nhanh nên kỏ p chỏ p tay Cỏn. Ba mỏ t hỏn bỏ luôn cuỏ c thi.

Mỏ t năm, ba và các bỏn đỏng sỏ đi sẵn đỏm ỏ Trỏ i Hỏ m. chiếc xe đỏ trên đỏỏng. Ba và các bỏn đi bỏ sâu xuỏng thung lũng, Chỏng khuya có ngỏỏ i báo VC ỏ phía trên, hỏ nỏ m chỏ sỏn. Hai bên đỏ u không biỏ t sỏ lỏỏng ngỏỏ i cỏ a nhau. Ba nỏ m giỏ a đỏm tỏ i, ỏỏ t sỏỏng đỏm. Vỏn con ngỏỏ i hiỏn lành chỏ biỏ t cỏ m bút, ba ân hỏn:

-Cỏ đỏ i không sát sanh, nay sao đỏ vỏỏng vào chuyỏn đi sẵn.

Đến gần sáng thì Đưa Phạm Hoàng Quân đi u đến giờ vậy. Ba hoảng hốt khi thấy VC h cho đây thng vào bình đng xăng đt xe nhng may thay xe không cháy.

Sau năm 1975, ba trở thành người dân thành phố. Ty Thông Tin bị đốt cháy, nên nhà nay nằm d người khách sạn Hàng Không. Chiếc xe bị bỏ d trong cuộc di tản năm 1975, hơen r u c đâu đó. Chúng tôi bị buộc rời khỏi ngôi nhà số 8 Trần Nhật Duật n mà 9 anh em đã chào đ.

Tuổi trẻ của ba mẹ, thời thơ ấu của anh em chúng tôi gắn bó với Ty Thông Tin, chiếc xe, ngôi nhà. Mọi thời phút của trở thành h vô, nh nh chiếc lá nhỏ chao nghiêng

Tháng 9 năm 2018

Phạm Mai Hoàng